

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 350 בס"ד ערש"ק פר' תצוה (ופרשת-זכור) ט' אדר תשס"ט

פצצת ציפּים יקריים

ויקחו אליך שמן זית זך (כ"ז, ב') ישראל נמשלו לזית שמוציא את שמנו רק לאחר שכותשים אותו כך ישראל מגלים מעלותיהם היחודיים לאחר שמביאים עליהם יסורין וכמו שהשמן אינו מתערב בשום משקה אחר, כך ישראל, עם ישראל חי ובגויים לא יתערב.

אבני זכרון לבני ישראל (כ"ח, י"ב) פירוש שהם זכרון לבני ישראל שהם במקורם במקור האחדות, דכל אחד יהיה למגן על חבירו, דע"כ יהיו שמות השבטים למגן לכל ישראל, ועי"כ יתנו אל לבם להיות בשלום ובאחדות דזהו עיקר יסודם של ישראל.

ואתה הקרב אליך את אהרן אחיך וגו' לכהנו לי וגו' (כ"ח, א') משה רבנו הגם שהיה ענו מכל אדם אעפ"כ נהג נשיאות במורא שע"כ היה בכוחו לעבוד נגד כל ישראל ליקח העגל לשרפו ולהשקות את בני ישראל אבל אהרן מרוב הענוה היה שפל נגד כל אחד במעשיו החיצוניים לכן הוזהר השי"ת למשה לקרב אצלו ואת בניו לכהנו לי כלומר שיהיה לו הכח לכהן...

חשן משפט (כ"ח, ט"ו) אותיות 'חשן' שוה לאותיות 'נחש'. ההבדל בין חשן לנחש תלויה בבחירת האדם אם משתמש בדרך נחושה מתחבר לכוחות הזרים, אבל אם משתמש בהכנעה לדבקות בורא או מושפע ע"י אורים ותומים.

פתוחי חותם איש על שמו תהיין לשני עשר שבט (כ"ח, כ"א) כתב רבנו בחיי כאלו אבנים טובות הם השרשים לכל האבנים הטובות שבעולם דכולם הם ענפים מהם. וכוונתו דבכל אבן יש טבע מיוחדת שהוא שורש לכל, וכן הם השבטים שהגם שבישרשם הם במקור האחדות אעפ"כ יש לכל שבט מדה מיוחדת שהוא שורש לכל שבטו שהם מזה המדה.

ועשית בגדי קודש וגו' לכבוד ולתפארת (כ"ח, ב') שהם סימני השמחה שיראה שחפץ ודבר לפארו, הגם שהבגדים הם חובת גברא העומד לשרת עם כל זה רצה ה' ליכות לגלגל זכות זה על ידו שיעשה אותם לחיבה ולשמחה באחיו, ודבר זה הוא בחינת נשמה לנשמה בעיקר מעשה זה.

אני ה' אלקיהם (כ"ט, ט"ו) טעם שכפל לומר כן פעם ב', אולי שנתכוון לרבות אפילו בזמן שאין שכינתו בתוכו הוא ה' אלקינו ולו אנחנו...

ונתנו איש כופר נפשו לה' (ל', ב')... וטעם אומר 'ונתנו' בתוספת 'ואו' לצד שצריך קודם הכרת החטא כי לא טוב עשה וחטא בנפש ואח"כ יתן כופר נפשו לה'.

ויקחו אליך שמן זית זך כתית למאור (כ"ז, ב') שמן זית זך המה כ"ז אותיות אל החכמה הנקרא שמן כתית למאור, וענין הכתיתה ידוע בגשמיזם הוא השפלות וברוחניות הוא האחדות להעלות נר תמיד כידוע שהוא ענין היחוד נר מצוה אל התורה אור.

והאבנים תהיין על שמות בני ישראל (כ"ח, כ"א) התורה האריכה בפירוט מעשה החושן, כדי לגלות גודל חובתן ויקרותן של ישראל, חביבות זו היתה קבועה תמיד בלבו של הכהן הגדול, וכפל את שמותם באפור ובחושן...

העשיר לא ירבה והדל לא ימעט ממחצית השקל וגו' (ל', ט"ו) דרך העולם שהעשיר שואף ומסוגל לתת יותר ממחצית השקל והדל שואף לתת פחות ממחצית השקל מחמת מצבו הדחוק, אמר הקב"ה שמחצית השקל מהוה נתינה השווה לעשיר ולדל יחד. העשיר לא יכול לבא בטענות זה לא מספיק ורוצה לתת עוד, והדל לא יכול לבא בטענה שקשה לו לשלם סכום זה, כי התרומה היא לה' והוא צוהו לכפר על נפשתיכם.

(פלגי מים)

כי תשא את ראש בני ישראל לפקדיהם ונתנו איש כופר נפשו לה' (ל', ב') כי תשא את ראש שהוא שורש ע"ז, וכן כל השרשים שבמדות אם תרצה להעלותם לפקדיהם לשון חטא וחסרון, הבחינה היא ונתנו איש כופר נפשו לה' פירוש כופר הנפש כמו תחת הנפש שהיא התאוה יתן כפרה לה' וכו'.

(פרי הארץ)

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

שיחת הרא"ש זצ"ל בקה"ק אלמאנא יב"ב ה'תק"ס ע"א

350
2

עד היום איננו רוצים להכיר את הפגמים שאנו פוגמים. כולנו שקועים בטמטום הלב, וכבר הגענו לכך שאנו לומדים מהמעשים של הגויים, "ויתערבו בגויים וילמדו ממעשיהם". דוד המלך אמר: "עד מתי תאהבון ריק תבקשו כזב סלה", עד מתי נהיה שקועים בכזב ולא נתעורר. הרי יש לנו את הזכות העצומה לחיות עם הצדיקים שעבדו על עצמם, הם מחכים עלינו בכל רגע, והם בוכים יחד עם השכינה על המצב שלנו. מי שרק היה יכול לשמוע את קול הבכי של היללה של "רחל מבכה על בניה" היתה נשמתו פורחת ממנו מיד בהתחלה. כזה צער יש לשכינה עלינו. רק מה היא יכולה לעשות כאשר אנו כולנו בבחינת שינה, אנו ישנים בטמטום הלב ולא רוצים להתעורר.

לכל אחד יש דמיונות שמביאים לשנאה בין איש לרעהו, ואף אחד לא מעונין להכיר שאנו חיים בדמיונות, ולהודות באמת שאנו לא אוהבים אחד את השני. הדמיונות הללו נובעים מכך שהאדם הוא אין, וכשהמחשבה שלו מתחילה לשוטט לכיון של החבר הוא חושב שהחבר פוגע בו. המחשבות הללו לא נובעות ממנו, זה השוארץ יאר, המלאך המוות, שמכניס לו את המחשבות הללו, זה לא הוא. אלו הם המחשבות שעליהם אמר דוד המלך "רבות מחשבות בלב איש, ועצת ה' היא תקום". אם היינו מכירים בזה היינו אוכלים את עצמנו, וקורעים מעצמנו חתיכות שלא לקבל את המחשבות הללו, ולא יהיה פירוד בין האחים. אבל כמה כואב שכל אחד מונח באין שלו, והוא שקוע בתאוות שלו, וברדיפות שיש לו מהיצר הרע, והוא לא רוצה לעשות את חשבון הנפש אפילו רגע אחד, אפילו לא 'אין' אחד, ולכעוס על השטן ולשנוא אותו על מה שהוא עושה לנו, ולהרגיש את השנאה של "תכלית שנאה שנאתים כאויבים היו לי" כמו שאמר דוד המלך. אנו כולנו פצועים ושבורים ומדברים

לדאבון ליבנו במלחמה הזו נפלו הרבה מהאחים שלנו. ליהודים רבים קרו אסונות. אבות, אמהות, אחים ואחיות נהיו אומללים. אך הלבבות שלנו התאבנו ולא מרגישים את האסונות. אנו צריכים לחיות את האסונות הללו. כאשר ח"ו קורה אצל מישהו אסון הוא מאד שבור, כך אנו צריכים להרגיש, כמו שאחים שלנו נפלו. הם המצילים האמיתיים שלנו, הזכות שלהם עומדת לנו להצילנו. אם חס וחלילה לא היה לנו את הזכות שלהם מי יודע מה היה קורה איתנו עכשיו, ולכן כולנו צריכים להרגיש אותם. שהחללים הללו הם הצדיקים האמיתיים, והם המליצים זכות עבורנו, שהרי הם נהרגו בשביל כלל ישראל. ולא משנה מה הם היו קודם, הם הצילו את כלל ישראל. ואם המציל נפש אחת בישראל הרי הוא בן עולם הבא, כל שכן אלו שמסרו את נפשם והצילו את כלל ישראל. ואיתם הלכו הנשמות של הצדיקים האמיתיים שמחפשים אחר הנידחים בכל האמצעים. אין לנו בכלל מושג מה קרה איתנו, ואיזה ניסים היו לנו. כולם ישנים ושוגים בחלומות ולא יודעים איזה גזר דין קשה היה עלינו בשנה זו, והקב"ה עזר לנו והציל אותנו בזכות האחים הקדושים שלנו. זכותם היא שעמדה לנו. הם לא הלכו מעצמם הכל נעשה מלמעלה. וגם זה שארץ ישראל נפלה בידי אלו שאינם נוהגים בדרך אבותינו הקדושים.

למה הציונים לקחו את ארץ ישראל? הם לא אשמים, החטאים שלנו הם אשמים, כמו שאמרו אחי יוסף "אבל אשמים אנחנו". דעו לכם אחים יקרים, לא הציונים אשמים. אנו חוטאים ולא מבינים. כל אחד הולך בדרכים שלו מבלי להרגיש ("פארטאמט"), ושקוע בתאוות שלו, ולא רוצים להבין שאנו חוטאים לפני השם, ובגלל זה הם לקחו את ארץ ישראל. ועד היום אנו ישנים ולא התעוררנו מהשינה.

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

350

שממדרות לנו את החיים, והביאו לכוז גלות שבכל דור נשפך דם כמים. כמה זמן יש ממתי שהושמד הלב של היהודים, שש מליון יהודים נהרגו ועשו מהם סבון, ומה קבלה על כך גרמניה ימח שמם? הם הולכים ומצליחים והמטבע שלהם חזק.

אוי וי, גיועלד, רבונו של עולם, הרי נתת לנו כוז זכות גדולה. עכשיו הרי יש לנו זכות לטעון: מה עשית לעמך? משש מיליון יהודים עשו סבון! ומה אתה נותן לאלו שכך עשו? הכל טוב! מה זה יכול להיות? למה אנו שקועים כל כך בגלות? עד מתי תאהבון דיק תבקשו כזב סלה? עד מתי תוליד אותנו בכוז גלות? רבש"ע, גאל אותנו. יש לך הרי כאלו זכויות עבורנו. הרי נתת לגרמניה ימח שמם כ"כ הרבה טוב אחרי שהרגו שש מליון יהודים. באיזה זכות נתת להם את זה? אם להם נתת תן גם לנו בזכות הזו ותגאל אותנו. הרי נתת למי שאינו שווה כלום. בגלל שהוא משומד ועשה סבון משש מליון יהודים, בשכר זה נתת לו, תן לנו גם כן באותה מידת הטוב. אתה צודק במשפט שלך, אבל תגאל אותנו. עד מתי ישפך הדם שלנו. רבש"ע, רחם על עמך ישראל. רחם עלינו וגאל אותנו מהגלות המרה. מה יהיה לך מזה שתעשה לנו עוד גלויות. איך אנחנו נגיע לתשובה. הרי בראת את האנשים הללו שנגיע לשלימות שלהם ובזכותם תציל אותנו שכולנו נעשה תשובה, וכל הניצוצות שנדחו ונתפזרו יתאספו בזכותם. הוי רבונו של עולם, עד מתי תהיה הגלות? עד מתי תשפוך את הדם שלנו? נכון, אנו באמת גרמנו את זה, אבל אתה הוא בעל הרחמים, השב אותנו בחזרה אליך ותן לנו את השלימות. יש לנו את הזכות של האמתע אידין, ואתה הבטחת לנו שתגאל אותנו, ואתה הוא בעל הרחמים - רחם עלינו ותראה לנו איך לעשות תשובה לפניך. עד מתי יצחקו מאיתנו כל העמים, עד מתי הם יתלוצצו עלינו, ועד

אחד על השני. אבל מה יש לנו לדבר הרי אנו שלמים.

הרי יש לנו את הצדיקים האמיתיים שעבדו על עצמם, שבזכותם אנו חיים ממתן תורה ואילך, ובזכות שלהם מצליחים המלחמות. ואם כן למה נופלים כל כך הרבה נפשות וכ"כ הרבה דם נשפך? התשובה: זה החטאים שלנו. אבל אשמים אנחנו.

אם היינו מכירים את האין שלנו, והיינו חיים בטוב אחד עם השני, מתוך הבנה שאיך יתכן הדבר שלפני רגע דיברתי עם החבר בידידות וכ"כ אהבנו זה את זה, וכעבור רגע הוא מביט בי ככה בפנים אחרות. מה קרה פה? נכנסה בו מחשבה עלי, והוא חושב שאני עשיתי לו רע, והוא שוכח שזה רק מחשבה שלו. מחשבה, שהגנב הזה, הכלב הזה, (כמו שדוד המלך קרא לו "כלב יחידתי"), הכניס בו. והוא לא יכול לחזור אליו ולהגיד לו: "אחי היקר, זה שקר, אני אוהב אותך כמו קודם. מה קרה לך. הטומאה נכנסה בינינו, והיא רוצה להפריד בינינו, היא רוצה להאריך את הגלות."

לכן אנו צריכים לעבוד על עצמנו להכיר את היסוד שלנו של "שפחה על הים". דהיינו שאנו צריכים להכיר שאנו בחינת שפחה, ועל ידי זה נוכל להשיג את בחינת הקדושה. כי אם נחיה בגדלות שלנו שהרבש"ע עזר לנו לא נוכל להשיג את הקדושה. רק ע"י שנחיה באין שלנו, כמו דוד המלך, ומשה רבינו שאמר "ונחנו מה". לפני בריאת העולם קטרגו המלאכים "מה אנוש כי תזכרנו" הוא הרי "אין", ומשה רבינו שאמר "ונחנו מה" הגיע לתכלית השפלות של "מה אנוש", ועל ידי זה זכה ש"מבשרי אחזה אלוקה". כל המהות של העולם היא מציאות הוי', ואיך אנו נוכל להכיר מציאות זו? ע"י שנהיה באחדות ונתקבץ ביחד, אז נזכה להשקיט את המחשבות הרעות בבחינת "לך דומיה תהילה", ולא נקבל את המחשבות הללו

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

350
ד

המשך מעמי קודם

המחשבה הזו, ונמשוך את הקב"ה יותר עמוק למטה בגלות. יש לנו דרך לעשות תשובה ע"י שנתחיל להתבונן ונחשוב רגע אחד, האם החבר עשה לי משהו? הוא דיבר עלי? אולי זו לא אמת שהוא דיבר. ואף אם בודאי דיבר, אולי זה הנסיון שהרבש"ע שולח לי כדי שאוכל ללכת מחיל אל חיל. כי בלא שהרבש"ע מביא את האדם לידי נסיון הוא בבחינת שינה, והוא שוכח לגמרי את השי"ת. ו"ממנו", מהנסיון הזה, נקח לעבוד את השם". אבל מה עושה השוארץ יאהר, היצר הרע, הוא שובר אותנו, ועושה בינינו פירוד, ובגלל זה אנו שקועים בגלות כל השנים הללו, לכן עשו מאיתנו סבון. בגלל זה אנו נמצאים בגלות, ובגלל זה נשפך מאיתנו דם, כדי שכל הפחדים שלנו יתהפכו ל"פחד יצחק". ובגלל שהגאולה מאד קרובה, ואין לנו שום מושג כמה שהיא קרובה, הרבש"ע הביא אותנו לכזה מצב ולכזה פחד. וכשאנו נזכה רגע אחד לעשות תשובה באמת, דהיינו שיהיה "שבת אחים גם יחד", ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם, אז מיד יהיה לנו גאולה, כי הגאולה כבר עומדת בפתח.

(- האשק יב"א / 380 -)

מתי הם יצביעו עלינו. עמד הקטן שהבטחת "והיה כעפר הארץ" איך אנו נראים?! כולם חותכים בנו. רבש"ע, עד מתי תמסור אותנו בידים של מלאך המוות, שים קץ לדבר, והבא את הישועה האמיתית והגאולה האמיתית. אבל, קינדער, זה תלוי בנו. אנו אשמים בזה. אנו שונאים אחד את השני שנאת חינוס. וכל השנאה היא רק בעטיה של מחשבה אחת. הרי כל אחד שירצה להבחין יראה בעצמו שלאחר שנרגע מהכעס כואב לו למה פגע בחבר, אז מה היה אם כן באותו רגע שפגע? המחשבה זרה הזו. שה"חבר" שלי (הבע"ד) רימה אותי, "חברי הטוב" שאני הולך עימו כל החיים. זה ה"חבר" שאני לקחתי אותו לחבר בגלל שהוא נתן לי רגע אחד של סיפוק, שאוכל למלא את הרציחה שלי. מה בס"ה הוא נתן לי, הוא נתן לי לחיות בצער שלי, שזה נותן לי סיפוק והנאה לראות אותי אומלל ממני עצמי, או לראות שהחבר עשה אותי אומלל בכדי שאוכל לספר בעולם שהחבר הזה הוא כזה רשע, הוא עושה אותי אומלל. כל המחשבה הזו על החבר היא שקר, זה לא האדם, זה הבחירה שלו, אלו המחשבות זרות שהרבש"ע הכניס בנו. קינדער, עד מתי נאמת (נעשה לאמת) את

שהשמחה במעונם

הר"ר יוסי אלתרזון ומשפ' להולדת הבן

משפ' כהן לאירוסיו הבן

הבה"ח שמעון כהן לאירוסיו

הר"ר משה תופיק ומשפ' לנישואי הבת

הר"ר יצחק יששכרופ ומשפ' לנישואי הבת

הר"ר אברהם אהרן שנקר ומשפ' לנישואי הנכד

כוס תנחומים

להר"ר גדי בן שטרית הי"ו על פטירת אביו ז"ל ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל ז"ע

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' עדני 3
02 - 5829688
פקס: 02 - 5325477
ת.ד. 5080
ירושלים 91050